

Όταν, στις 4 Οκτωβρίου 1957, η τότε Σοβιετική Ένωση εκτόξευσε στο διάστημα τον πρώτο τεχνητό δορυφόρο της Γης, τον Σπούτνικ 1, οι γαλονάδες των ΗΠΑ τα χρειάστηκαν. Μόλις ξεκινούσε ο τραχύς ανταγωνισμός για τον έλεγχο του διαστήματος και οι Αμερικανοί είχαν πιαστεί στον ύπνο. Το αμερικανικό υπουργείο Άμυνας δημιούργησε (1959) τον οργανισμό ARPA (Advanced Research Projects Agency) με σκοπό την έρευνα της υψηλής τεχνολογίας και τις εφαρμογές της για στρατιωτικούς σκοπούς. Πρόθεσή της, η δημιουργία ενός δικτύου επικοινωνιών που δε θα κατέρρεε σε περίπτωση πυρηνικού πολέμου. Την ίδια κιόλας χρονιά, η ARPA ανέθεσε στην εταιρεία προηγμένης τεχνολογία, BBN (Bolt Beranek and Newman) τη δημιουργία ενός δικτύου επικοινωνίας μέσω υπολογιστών. Από το 1960, τρία πανεπιστήμια της Καλιφόρνια κι ένα της Γιούτα συνδέθηκαν καλωδιακά.

Στα τέλη της δεκαετίας, το APRAnet που η BBN ανέπτυξε, ήταν έτοιμο. Από το 1972, η διασύνδεση των υπολογιστών ξέφυγε από τα στενά όρια των πανεπιστημίων κι έγινε δημόσια. Από το 1974, ξεκίνησε να χρησιμοποιείται η λέξη internet για να δηλωθεί ο νέος τρόπος επικοινωνίας. Στα 1980, οι συνδέσεις έγιναν διεθνείς. Με το ARPAnet περίπου να έχει ξεπεραστεί.

Στα 1983, ιδρύθηκε το Internet Activities Board (IAB), μια συμβουλευτική εθελοντική οργάνωση παροχής οδηγιών για την αποφυγή συγκρούσεων στο internet και εποπτείας του όλου συστήματος.

Κάθε υπολογιστής στο internet, έχει μια μοναδική διεύθυνση, όπως ο αριθμός τηλεφώνου. Πρόκειται για μια μάλλον περίπλοκη σειρά αριθμών που αντιστοιχεί στο πρωτόκολλο internet (IP - Internet Protocol). Στα 1983, το πανεπιστήμιο του Ουισκόνσιν, στις ΗΠΑ, δημιούργησε το Domain Name System (DNS) που έκανε εύκολη τη ζωή των χρηστών. Πια, δε χρειαζόταν να απομνημονεύονται οι ατέλειωτοι αριθμοί IP που τώρα μεταφράζονται σε όποιο όνομα επιθυμεί κάθε χρήστης. Το οποίο είναι παγκόσμια μοναδικό, όπως ο αριθμός τηλεφώνου. Το internet έγινε εύκολη υπόθεση. Και δημοφιλής.

(Εθνος της Κυριακής, 7.6.2009) (τελευταία επεξεργασία, 25.9.2010)